

ДАВИДЮК АНАТОЛІЙ ТРОХИМОВИЧ

11 жовтня 2002 р. в автомобільній катастрофі трагічно загинув відомий український учений, доктор історичних наук, професор кафедри суспільних наук Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова Анатолій Трохимович Давидюк.

А. Т. Давидюк народився 15 червня 1938 р. у с. Дашківці Літинського району Вінницької області в селянській родині. Після закінчення середньої школи навчався (1956—1960 рр.) у Кзил-Ординському державному педагогічному інституті ім. М. В. Гоголя (Казахстан). У подальшому працював учителем історії і географії Брусленівської восьмирічної школи на Вінниччині, відбував військову службу, був вихователем у Гайсинській школі-інтернаті Вінницької області.

В 1966—1969 рр. працював на пропагандистсько-лекторській роботі в партійних і комсомольських органах.

З 1969 по 1972 рр. навчався в аспірантурі Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. У 1973 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата, а в 1988 р. — доктора історичних наук. У 1989 р. А. Т. Давидюку було присвоєно звання професора.

Після закінчення навчання в аспірантурі працював старшим викладачем Вінницького політехнічного інституту, а з 1973 р. — доцентом Вінницького державного педагогічного інституту. В 1981—2002 рр. завідував кафедрою суспільних наук Вінницького національного медичного університету, з 1 вересня 2002 р. працював там же професором кафедри суспільних наук.

А. Т. Давидюк — автор понад 60 наукових праць, зокрема монографії з проблем суспільно-політичної активності робітників України в 20—30-х рр. ХХ ст., співавтор кількох колективних монографій.

Плідно працював також в царині історико-краєзнавчої тематики Східного Поділля.

Науковий талант А. Т. Давидюка особливо проявився при дослідженні такої складної і важливої проблеми, як політичні репресії в Україні й на Поділлі в 20—50-х рр. ХХ ст. За останні 10 років він опублікував кілька десятків наукових статей, документальних нарисів у періодичній пресі, видав книги, в яких на основі архівних матеріалів розкривав причини, механізм і наслідки масового знищення невинних людей, всіляко сприяв відновленню їх чесного імені. Останніми працями А. Т. Давидюка стала книга “Жертви червоного терору”, видана в 2001 р., і “Лікарська гекатомба”, що залишилася в рукопису.

А. Т. Давидюк брав активну участь у громадському житті: був заступником голови редколегії книги “Звід пам’яток історії культури. Вінницька область” і членом обласної редколегії науково-документальної серії книг “Реабілітовані історією”, членом редколегії обласної газети “Подолія”.

Анатолію Трохимовичу Давидюку були притаманні такі людські риси, як доброзичливість, чуйність, принциповість, чесність і порядність, він любив дотепний український гумор і українську пісню.

Усі, хто знав А. Т. Давидюка, назавжди збережуть у пам’яті його добре ім’я.

